

staltninger, der er i strid med grundloven, statsretlig praksis, lovgivningen eller en af folketinget i henhold til grundloven truffet beslutning, eller han undlader at opfylde de pligter, der påhviler ham i medfør heraf, eller som følger af hans embedsforretningers karakter,

b. hvis han med forsæt eller grov uagtsomhed giver folketinget urigtige eller vildledende oplysninger, eller hvis oplysninger af væsentlig betydning for folketingets virksomhed bliver fortiet,

c. hvis han, selv om han ikke har overskredet sin myndigheds grænser, begår misbrug af sin myndighed.

§ 6. Overtrædelse af bestemmelserne i denne lov straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Foreligger der kun uagtsomt forhold, er straffen bøde. Straffen kan under særlige omstændigheder bortfalde.

Stk. 2. Ved udmålingen af straffen for uhjemlet afholdelse af statsudgifter skal der tages hensyn til, om der overhovedet ikke har været bevilget noget beløb til det pågældende formål, eller om der foreligger en overskridelse af et bevilget beløb.

Stk. 3. En ministers strafansvar efter denne lovs § 5 bortfalder ved forældelse. Forældelsesfristen er 5 år og løber fra det tidspunkt, hvor folketinget er blevet bekendt med lovovertrædelsen.

Med hensyn til forældelsesfristens beregning finder reglerne i borgerlig straffelovs § 94 anvendelse.

§ 7. For overtrædelser af bestemmelserne i denne lov ifalder en minister erstatningsansvar over for statskassen. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, når omstændighederne taler derfor.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslagets tekniske udformning hviler på den behandling af dets enkelte problemer, der er foretaget af ministeransvarlighedskommissionen og angivet i dennes betænkning (nr. 312/1962, især kapitlerne VII og VIII).

Kommissionen sonderer imellem de betingelser, hvorunder en handling eller undladelse kan henregnes til en minister, således at han bærer ansvaret for handlingen eller undladelsen, og de betingelser, hvorunder en handling eller undladelse er ansvarsbegrundende. Denne sondring er lagt til grund for forslaget, idet dets § 1, stk. 1, og §§ 2-4 behandler det førstnævnte problem, og § 1, stk. 2, samt § 5 behandler det sidstnævnte problem. Dertil kommer §§ 6 og 7, der indeholder bestemmelser om sanktionsmulighederne (straf og erstatning).

Til § 1.

Ad stk. 1. Det fremgår heraf, at forslaget kun omhandler handlinger og undladelser som et led i regeringens førelse, samt at den borgerlige straffelovs regler fuldt ud gælder i det omfang, forslaget ikke har erstattet disse med særlige regler. Problemet er især af betydning for bedømmelse af ansvar for medvirken.

Ad stk. 2. Det fremgår heraf, at de i forslagets § 5 indeholdte bestemmelser om gemingsindholdet

må suppleres med de i den øvrige lovgivning, især borgerlig straffelov, indeholdte bestemmelser herom. Det fremgår ligeledes heraf, at en ministers erstatningsansvar over for statskassen bestemmes af dansk rets almindelige erstatningsregel med den modifikation, som fremgår af lempelsesmuligheden i forslagets § 7.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til §§ 2 og 3 i lov nr. 92 af 15. marts 1939 om ministrenes ansvarlighed og er affattet i overensstemmelse med, hvad der ifølge ministeransvarlighedskommissionens opfattelse (betænkningens s. 67) allerede er gældende dansk ret. Dette gælder også forslagets sidste punktum, der derimod er videregående end § 3 i loven af 1939, men mindre vidtgående end tidligere forslag til ministeransvarlighedslov, der generelt gjorde en minister, som i statsrådet havde undladt at gøre indsigelse imod en beslutning, ansvarlig for denne.

Til § 3.

For så vidt angår undladelse af pligtige regeringshandling, for hvilken undladelse der er udfærdiget kongelig resolution, påhviler ansvaret ifølge forslagets § 2, jfr. § 4 i loven af 1939, den minister,